

31992L0003

12.2.1992

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

L 35/24

DYREKTYWA RADY 92/3/EURATOM
z dnia 3 lutego 1992 r.
w sprawie nadzoru i kontroli przesyłania odpadów radioaktywnych między Państwami Członkowskimi
oraz do Wspólnoty i poza jej obszar

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Energii Atomowej, w szczególności jego art. 31 i 32,

uwzględniając wniosek Komisji ⁽¹⁾, który został opracowany po uzyskaniu opinii grupy osób powołanej przez Komitet Naukowo-Techniczny złożony z ekspertów naukowych pochodzących z Państw Członkowskich,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽²⁾,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

w dniu 2 lutego 1959 r. Rada przyjęła dyrektywy ustanawiające podstawowe normy ochrony zdrowia pracowników oraz ogółu społeczeństwa przed zagrożeniem związanym z promieniowaniem jonizującym ⁽⁴⁾ zmienione dyrektywą 80/836/Euratom ⁽⁵⁾ oraz dyrektywą 84/467/Euratom ⁽⁶⁾;

na podstawie art. 2 dyrektywy 80/836/Euratom, podstawowe normy bezpieczeństwa stosuje się między innymi w przypadkach transportu naturalnych i sztucznych substancji radioaktywnych;

na podstawie art. 3 dyrektywy 80/836/Euratom, każde Państwo Członkowskie zobowiązane jest do zgłaszania działań powodujących zagrożenie promieniowaniem jonizującym; w świetle

potencjalnych zagrożeń i innych istotnych okoliczności, działania te we wszystkich przewidywalnych przypadkach wymagają uzyskania przez Państwa Członkowskie uprzedniego zezwolenia;

w celu spełnienia wymogów określonych w art. 3 dyrektywy 80/836/Euratom ustanawiającej podstawowe normy zgodnie z art. 30 Traktatu ustanawiającego Euratom, Państwa Członkowskie ustanowiły na swoich terytoriach określone systemy; Państwa Członkowskie zapewniają niezmiennie porównywalny poziom ochrony poprzez wewnętrzne kontrole przeprowadzane przez Państwa Członkowskie na swoich terytoriach na podstawie przepisów krajowych zgodne z istniejącymi wspólnotowymi i międzynarodowymi wymogami;

ochrona zdrowia pracowników i ogółu społeczeństwa wymaga zastosowania systemu uprzedniego uzyskania zezwolenia w przypadku przesyłania odpadów radioaktywnych między Państwami Członkowskimi oraz do Wspólnoty i poza jej obszarem; wymóg ten jest zgodny z zasadą pomocniczości obowiązującą we Wspólnocie;

rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 6 lipca 1988 r. w sprawie wyników działalności Komitetu Śledczego ds. sposobu postępowania i transportu materiałów jądrowych ⁽⁷⁾, wzywa, między innymi aby kompleksowe reguły wspólnotowe poddały transgraniczny przepływ odpadów jądrowych, systemowi surowych kontroli i zezwoleń od miejsca ich pochodzenia do miejsca składowania;

dyrektywa Rady 84/631/EWG z dnia 6 grudnia 1984 r. w sprawie nadzoru i kontroli transgranicznego przesyłania odpadów niebezpiecznych w ramach Wspólnoty Europejskiej ⁽⁸⁾, nie ma zastosowania do odpadów radioaktywnych;

⁽¹⁾ Dz.U. C 210 z 23.8.1990, str. 7.

⁽²⁾ Dz.U. C 267 z 14.10.1991, str. 210.

⁽³⁾ Dz.U. C 168 z 10.7.1990, str. 18.

⁽⁴⁾ Dz.U. 11 z 20.2.1959, str. 221/59.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 246 z 17.9.1980, str. 1.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 265 z 5.10.1984, str. 4.

⁽⁷⁾ Dz.U. C 235 z 12.9.1988, str. 70.

⁽⁸⁾ Dz.U. L 326 z 13.12.1984, str. 31. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 86/279/EWG (Dz.U. L 181 z 4.7.1986, str. 13).

decyzją nr 90/170/EWG⁽¹⁾ Rada postanowiła, iż Wspólnota powinna być Stroną Konwencji bazylejskiej w sprawie kontroli transgranicznych przepływów niebezpiecznych odpadów oraz ich unieszkodliwiania z dnia 22 marca 1989 r.; Konwencja nie ma zastosowania w odniesieniu do odpadów radioaktywnych;

wszystkie Państwa Członkowskie przyjęły, wprowadzony w ramach Międzynarodowej Agencji Energii Atomowej (IAEA), kodeks dobrej praktyki w przypadku międzynarodowego, transgranicznego przesyłania odpadów radioaktywnych;

zarządzanie odpadami radioaktywnymi wymaga nadzoru i kontroli wraz z obowiązkową wspólną procedurą zawiadamiania o przesyłaniu odpadów tego rodzaju;

konieczne są środki zapewniające kontrolę *post factum* przesyłania;

właściwe władze Państw Członkowskich, miejsc przeznaczenia odpadów radioaktywnych, powinny mieć prawo zgłaszania zastrzeżeń wobec przesyłania odpadów radioaktywnych;

pożądane jest ponadto, aby właściwe władze Państwa Członkowskiego, będącego krajem pochodzenia i Państwa Członkowskiego, będącego krajem tranzytowym były uprawnione z zastrzeżeniem określonych kryteriów, do określania warunków przesyłania odpadów radioaktywnych przez swoje terytorium;

w związku z potrzebą ochrony zdrowia ludzkiego i środowiska naturalnego przed zagrożeniami, związanymi z tego typu odpadami, pod uwagę muszą być także brane zagrożenia występujące poza obszarem Wspólnoty; dlatego w przypadkach, kiedy odpady radioaktywne są wprowadzane na obszar Wspólnoty lub obszar ten opuszczają, z państwem trzecim, który jest miejscem pochodzenia lub przeznaczenia albo z państwem trzecim, będącym krajem tranzytowym muszą być przeprowadzane konsultacje, a państwa te muszą wyrazić swoją zgodę;

czwarta Konwencja AKP-EWG podpisana dnia 15 grudnia 1989 r. w Lomé, zawiera szczególne przepisy dotyczące wywozu odpadów radioaktywnych ze Wspólnoty do państw trzecich, stron tej Konwencji;

odpady radioaktywne mogą zawierać materiały jądrowe jak to określa rozporządzenie Komisji (Euratom) nr 3227/76 z dnia 19 października 1976 r. dotyczące stosowania przepisów w sprawie zabezpieczeń przyjętych przez Euratom⁽²⁾; transport tych materiałów musi podlegać Międzynarodowej Konwencji w sprawie fizycznej ochrony materiałów jądrowych (IAEA, 1980 r.),

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

TYTUŁ I

Zakres obowiązywania

Artykuł 1

1. Niniejsza dyrektywa ma zastosowanie do przesyłania odpadów radioaktywnych między Państwami Członkowskimi oraz do

Wspólnoty i poza jej obszar, jeżeli ilość i koncentracja przekraczają poziom ustanowiony w art. 4 lit. a) i b) dyrektywy 80/836/Euratom.

2. Powrotne przesyłanie takich odpadów jest uregulowane w szczególnych przepisach w tytule IV.

Artykuł 2

Do celów niniejszej dyrektywy:

- „odpady radioaktywne” oznaczają materiał, który zawiera lub został zanieczyszczony nuklidami radioaktywnymi i nie ma przeznaczenia użytkowego,
- „przesyłanie” oznacza operacje transportowe odpadów radioaktywnych z miejsca pochodzenia do miejsca przeznaczenia włączając załadunek i rozładunek,
- „posiadacz” odpadów radioaktywnych oznacza każdą osobę fizyczną i prawną, która przed dokonaniem przesłania ponosi za nie odpowiedzialność prawną i zamierza dokonać ich przesłania do odbiorcy,
- „odbiorca” odpadów radioaktywnych oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną, na rzecz której takie odpady są przesyłane,
- „miejsce pochodzenia” i „miejsce przeznaczenia” oznacza miejsca usytuowane w dwóch różnych krajach, bądź w Państwach Członkowskich Wspólnoty lub w państwach trzecich, które zwane są odpowiednio „krajem pochodzenia” i „krajem przeznaczenia”,
- „właściwe władze” oznaczają wszelkie władze, które na podstawie przepisów ustawowych lub wykonawczych krajów pochodzenia, tranzytu lub przeznaczenia, zgodnie z tytułami I–IV, uprawnione są do wprowadzenia w życie systemu nadzoru i kontroli; właściwe władze wyznacza się zgodnie z art. 17,
- „zamknięte źródło” posiada znaczenie nadane przez dyrektywę 80/836/Euratom.

Artykuł 3

Operacje transportowe konieczne dla dokonania przesłania dostosowuje się do przepisów wspólnotowych oraz krajowych, a także międzynarodowych umów w sprawie transportu materiałów radioaktywnych.

TYTUŁ II

Przesyłanie między Państwami Członkowskimi

Artykuł 4

Posiadacz materiałów radioaktywnych, który zamierza je przesłać lub uzgodnił ich przesłanie występuje do właściwych władz kraju pochodzenia z wnioskiem o wydanie zezwolenia. Właściwe

⁽¹⁾ Dz.U. L 92 z 7.4.1990, str. 52.

⁽²⁾ Dz.U. L 363 z 31.12.1976, str. 1. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (Euratom) nr 220/90 (Dz.U. L 22 z 27.1.1990, str. 56).

władze przekazują wnioski właściwym władzom kraju przeznaczenia, a także kraju tranzytowego w celu uzyskania zatwierdzenia.

W tym celu używają wzorcowego dokumentu określonego w art. 20.

Przesłanie tego dokumentu nie wpływa w żadnym razie na późniejszą decyzję określoną w art. 7.

Artykuł 5

1. Wniosek może dotyczyć kilku wysyłek, pod warunkiem że:
  - odpady radioaktywne, do których się odnosi, wykazują w istocie te same właściwości fizyczne, chemiczne i radioaktywne, oraz
  - odpady te mają zostać przesłane od tego samego posiadacza do tego samego odbiorcy, a w sprawę zaangażowane są te same właściwe władze, a także
  - przewidywane przesłania, o ile dotyczą także państw trzecich, mają zostać przeprowadzone przez to samo przejście graniczne przy przywozie lub wywozie na obszar Wspólnoty, względnie z obszaru Wspólnoty i przez to samo przejście graniczne państwa lub państw trzecich, chyba że zawarte zostało porozumienie innej treści między właściwymi władzami.
2. Zezwolenie jest ważne przez okres nieprzekraczający trzech lat.

Artykuł 6

1. Właściwe władze kraju przeznaczenia, a także odpowiedniego kraju tranzytowego, najpóźniej w terminie dwóch miesięcy od daty otrzymania należycie wypełnionego wniosku, powiadamiają właściwe władze kraju pochodzenia, czy przyjmują wniosek, spełnienie jakich warunków uznają za niezbędne, albo że odmawiają wydania zatwierdzenia;

W tym celu używają wzorcowy dokument zgodnie z art. 20.

2. Warunki wymagane przez właściwe władze Państw Członkowskich, tak kraju tranzytowego, jak i kraju przeznaczenia, nie mogą być bardziej rygorystyczne od warunków, które wymagane są w przypadku podobnych przesyłań w obrębie tych państw; przestrzegane powinny być obowiązujące umowy międzynarodowe.

Odmowa wydania zatwierdzenia lub uzależnienie zatwierdzenia od spełnienia warunków, powinno być uzasadnione zgodnie z art. 3.

3. Jednakże właściwe władze kraju przeznaczenia lub odpowiedniego kraju tranzytowego może żądać kolejnego niż przewidziany w ust. 1, terminu nie przekraczającego jednego miesiąca na przedstawienie swojego stanowiska.

4. Jeżeli pomimo upływu terminów określonych w ust. 1 i stosownie do potrzeb w ust. 3, właściwe władze kraju przeznaczenia i/albo kraju tranzytowego, nie zajęły stanowiska, należy

przyjąć, iż państwa te zatwierdziły wnioskowane przesłanie, chyba że poinformowały Komisję zgodnie z art. 17, o tym, iż nie wyrażają zgody na tę automatyczną procedurę zatwierdzania.

Artykuł 7

Właściwe władze Państwa Członkowskiego będącego krajem pochodzenia, są uprawnione do udzielenia posiadaczowi odpadów radioaktywnych zezwolenia na przesłanie tych odpadów i do powiadomienia o tym właściwe władze kraju przeznaczenia lub odpowiedniego kraju tranzytowego, o ile udzielone zostały wszelkie wymagane zatwierdzenia na przesłanie.

W tym celu stosuje się wzorcowy dokument określony w art. 20. Wszelkie dodatkowe wymagania w stosunku do przesyłań załącza się do tego dokumentu.

Zezwolenie to nie ma w żadnej mierze wpływu na odpowiedzialność posiadacza, przewoźnika, właściciela, odbiorcy lub każdej innej osoby fizycznej lub prawnej, która bierze udział w przesyłaniu.

Artykuł 8

Bez uszczerbku dla innych dokumentów towarzyszących wymaganych zgodnie z odpowiednimi przepisami prawnymi, dokumenty określone w art. 4 i 6 towarzyszą każdemu przesyłaniu objętym zakresem niniejszej dyrektywy, włącznie z przypadkami zatwierdzeń na więcej niż jeden transfer określony w art. 5.

Jeżeli przesyłanie przeprowadzane jest kolejną, wówczas wymienione dokumenty powinny być dostępne dla właściwych władz wszystkich zainteresowanych państw.

Artykuł 9

1. Odbiorca odpadów radioaktywnych przekazuje w terminie piętnastu dni od otrzymania przesłania, właściwym władzom swojego Państwa Członkowskiego, potwierdzenie odbioru odpadów; stosując w tym celu wzorcowy dokument określony w art. 20.

2. Właściwe władze kraju przeznaczenia przesyłają innym państwom, których transport dotyczy, jeden egzemplarz tego potwierdzenia. Właściwe władze kraju pochodzenia przesyłają pierwotnemu posiadaczowi jeden egzemplarz potwierdzenia.

TYTUŁ III

Przywóz do i wywóz ze Wspólnoty

Artykuł 10

1. W sytuacji, gdy odpady objęte zakresem niniejszej dyrektywy, wprowadzane są z państwa trzeciego na obszar Wspólnoty, a krajem przeznaczenia jest Państwo Członkowskie, wówczas odbiorca przedkłada właściwym władzom tego Państwa

Członkowskiego wniosek o wydanie zezwolenia, posługując się wzorcowym dokumentem określonym w art. 20. Odbiorca działa tak jak posiadacz, a właściwe władze kraju przeznaczenia postępują tak, jakby były właściwymi władzami kraju pochodzenia zgodnie z tytułem II w odniesieniu do kraju tranzytowego lub krajów tranzytowych.

2. W sytuacji, gdy odpady objęte zakresem niniejszej dyrektywy, wprowadzane są z państwa trzeciego na obszar Wspólnoty a krajem przeznaczenia nie jest Państwo Członkowskie, wówczas Państwo Członkowskie, na terytorium którego najpierw wprowadzone zostają odpady, traktowane jest w odniesieniu do tego przesyłania jak kraj pochodzenia.

3. W celu wszczęcia odpowiednich procedur właściwe władze zostają powiadomione w przypadku przesyłań określonych w ust. 1 przez przewidywanego odbiorcę przesłania na obszarze Wspólnoty, a w przypadku przesyłań określonych w ust. 2, przez osobę w tym Państwie Członkowskim, przez obszar którego odpady mają zostać wprowadzone na obszar Wspólnoty i która ponosi odpowiedzialność za zagospodarowanie przesyłania na terytorium tego Państwa Członkowskiego.

Artykuł 11

Właściwe władze Państwa Członkowskiego odmawiają wydania zezwolenia na przesłanie:

- 1) bądź do:
  - a) miejsca przeznaczenia na południe od 60° stopnia szerokości południowej;
  - b) Państwa — Strony Czwartej Konwencji AKP-EWG, które nie jest członkiem Wspólnoty; należy jednak przy tym brać pod uwagę art. 14;
- 2) bądź na przesyłanie do państwa trzeciego, które w opinii właściwych władz kraju pochodzenia zgodnie z kryteriami określonymi w art. 20 nie dysponuje technicznymi, prawnymi lub administracyjnymi środkami w celu bezpiecznego zagospodarowania określonych odpadów radioaktywnych.

Artykuł 12

1. Jeżeli odpady radioaktywne wywożone są z obszaru Wspólnoty do państwa trzeciego, wówczas właściwe władze Państwa Członkowskiego, będącego krajem pochodzenia, porozumiewają się z władzami kraju przeznaczenia w sprawie przesłania.

2. Jeżeli spełnione są wszystkie warunki przesyłania, wówczas właściwe władze Państwa Członkowskiego, będącego krajem pochodzenia wydają posiadaczowi odpadów radioaktywnych zezwolenie na ich przesłanie i powiadamiają władze państwa przeznaczenia o przesyłaniu.

3. Wymienione zezwolenie nie ma żadnego wpływu na odpowiedzialność posiadacza, przewoźnika, właściciela, odbiorcy lub

wszelkich innych osób fizycznych i prawnych, które biorą udział w transporcie.

4. Do celów przesyłania należy stosować wzorcowe dokumenty określone w art. 20.

5. Posiadacz odpadów radioaktywnych w terminie dwóch tygodni od dnia przybycia powiadamia właściwe władze państwa pochodzenia o przybyciu odpadów radioaktywnych na miejsce przeznaczenia w państwie trzecim; podaje przy tym ostatni postereunek celny Wspólnoty, przez który przepuszczono przesłanie.

6. Powiadomienie należy potwierdzić poprzez złożenie oświadczenia lub zaświadczenia odbiorcy odpadów radioaktywnych potwierdzające, iż odpady dotarły do swojego właściwego miejsca przeznaczenia; należy przy tym wskazać postereunek celny państwa trzeciego, przez który odpady zostały wwieszone.

TYTUŁ IV

Powrotne przesyłanie

Artykuł 13

Jeżeli użytkownik zamkniętego źródła zwraca je dostawcy do innego kraju, wówczas jej przesyłanie nie jest objęte zakresem niniejszej dyrektywy.

Wyjątek ten nie ma jednak zastosowania do zamkniętych źródeł, które zawierają materiały rozszczepialne.

Artykuł 14

Niniejsza dyrektywa nie ma wpływu na prawa Państwa Członkowskiego lub przedsiębiorstwa mającego siedzibę w Państwie Członkowskim, do którego mają zostać wwieszone odpady w celu przetworzenia, do zwrotu przetworzonych odpadów do kraju pochodzenia. Nie wpływa także na prawa Państwa Członkowskiego lub przedsiębiorstwa z określonego Państwa Członkowskiego, do którego ma być wwieszone napromieniowane paliwo nuklearne w celu ponownego przetworzenia, do zwrotu do kraju pochodzenia odpadów i/lub innych produktów pozostałych po ponownym przetworzeniu.

Artykuł 15

1. W sytuacji, gdy przesłanie odpadów radioaktywnych nie może zostać zakończone, albo nie mogą być spełnione warunki zgodnie z przepisami tytułu II, wówczas właściwe władze Państwa Członkowskiego wysyłającego zapewnią odbiór danych odpadów radioaktywnych przez posiadacza tych odpadów.

2. W przypadku gdy odpady radioaktywne mają zostać przesłane z państwa trzeciego do określonego miejsca przeznaczenia na obszarze Wspólnoty, wówczas właściwe władze Państwa Członkowskiego będącego krajem przeznaczenia zapewnią, ażeby odbiorca odpadów wynegocjował z posiadaczem odpadów, mającym siedzibę w państwie trzecim klauzulę zobowiązującą posiadacza do odbioru odpadów, jeżeli przesłanie nie może zostać zakończone.

Artykuł 16

Państwo lub Państwa Członkowskie, które zatwierdziło tranzyt na początkowe przesyłanie nie mogą odmówić dokonania zatwierdzenia na powrotne przesyłanie w następujących przypadkach:

- określonych w art. 14, jeżeli powrotne przesyłanie obejmuje określoną substancję po jej przetworzeniu lub powtórny przetworzeniu a przestrzegane są wszystkie odpowiednie przepisy prawne,
- określonych w art. 15, jeżeli powrotne przesyłanie następuje na tych samych warunkach i na podstawie tych samych specyfikacji.

TYTUŁ V

Przepisy proceduralne**Artykuł 17**

Państwa Członkowskie przesyłają Komisji nie później niż do dnia 1 stycznia 1994 r., nazwy i adresy właściwych władz, a ponadto wszelkie informacje konieczne do szybkiego komunikowania z tymi władzami, a także informują ją o ewentualnym odrzuceniu automatycznej procedury zatwierdzania przewidzianej w art. 6 ust. 4.

Państwa Członkowskie regularnie przesyłają Komisji informacje o zmianach tych danych.

Komisja przekazuje te informacje oraz wszelkie ich zmiany właściwym władzom na obszarze Wspólnoty.

Artykuł 18

Państwa Członkowskie prześlą Komisji po raz pierwszy w dniu 31 stycznia 1994 r., a następnie co dwa lata, sprawozdania w sprawie wprowadzenia w życie niniejszej dyrektywy.

Uzupełnią te sprawozdania informacjami o stanie przesłania na swoich terytoriach.

Na podstawie tych sprawozdań Komisja sporządzi zbiorcze sprawozdanie dla Parlamentu Europejskiego, Rady oraz Komitetu Ekonomiczno-Społecznego.

Artykuł 19

Wykonując zadania przewidziane w art. 18 i 20, Komisja jest wspierana przez komitet mający uprawnienia doradcze, który składa się z przedstawicieli Państw Członkowskich, a w którym funkcję przewodniczącego pełni przedstawiciel Komisji.

Przedstawiciel Komisji przedkłada komitetowi projekt środków, które należy podjąć. Komitet, o ile to konieczne w drodze głosowania, zajmuje stanowisko wobec projektu w oznaczonym terminie, który określany jest przez przewodniczącego stosownie do pilności sprawy.

Stanowisko jest włączone do protokołu; każde Państwo Członkowskie może zażądać odnotowania w protokole swojego stanowiska.

Komisja bierze pod uwagę stanowisko komitetu w jak najszerszym zakresie, oraz informuje komitet o zakresie, w jakim jego stanowisko zostało uwzględnione.

Artykuł 20

Procedura określone w art. 19 ma zastosowanie w szczególności do:

- sporządzania i ewentualnego uaktualniania wzorcowych dokumentów, wniosków o udzielenie zezwolenia określonych w art. 4,
- sporządzania i ewentualnego uaktualniania wzorcowych dokumentów wydawania zatwierdzeń określonych w art. 6 ust. 1,
- sporządzania i ewentualnego uaktualniania wzorcowych dokumentów potwierdzania przywozu określonych w art. 9 ust. 1,
- ustanowienia kryteriów, na podstawie których Państwa Członkowskie mogą ocenić, czy spełniane są wymogi wywozu odpadów radioaktywnych, przewidziane w art. 11 ust. 2,
- sporządzania zbiorczego sprawozdania określonego w art. 18.

TYTUŁ VI

Przepisy końcowe**Artykuł 21**

1. Państwa Członkowskie wprowadzą w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy nie później niż do dnia 1 stycznia 1994 r., oraz niezwłocznie powiadomią o tym Komisję.

2. Gdy Państwa Członkowskie przyjmą środki określone w ust. 1, zawierają one odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez Państwa Członkowskie.

3. Państwa Członkowskie przekazują Komisji podstawowe przepisy prawa krajowego, które przyjmują w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 22

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 3 lutego 1992 r.

W imieniu Rady

João PINHEIRO

Przewodniczący